

عنوان مقاله:

گزارش کوتاه - بررسی میزان ساکارز در ریشه گیاه سگ دندان خاردار (Pycnocycla spinosa Decne.)
exBoiss) بروش پلاریمتری

محل انتشار:

دوفصلنامه چغندرقد، دوره 29، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

غلامرضا اصغری - استاد مرکز تحقیقات علوم دارویی دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

سید مجتبی لاجوردی - دانشجوی دکترای حرفه‌ای گروه فارماکوکونوزی دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

گیاه سگ دندان خاردار (Pycnocycla spinosa) از خانواده‌ی چتریان است که بیشتر در مناطق کوهستانی در استان‌های اصفهان، یزد و فارس می‌روید. میزان قابل توجهی ساکارز در ریشه‌ی این گیاه وجود دارد. جهت تعیین بهترین زمان برداشت گیاه، از ابتدای فصل رویش به صورت هفتگی ریشه گیاه جمع‌آوری و با استفاده از دستگاه پلاریمتر میزان ساکارز ریشه آن اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد، میزان ساکارز ریشه گیاه سگ دندان خاردار از هفته‌ی اول تا دهم برداشت روندی افزایشی دارد و سپس تا هفته هفدهم دوباره کاهش می‌یابد. کم‌ترین مقدار آن در هفته دوم برداشت در پانزدهم اردیبهشت ماه برابر با $5/8$ درصد و بیشترین مقدار آن در هفته دهم برداشت در نهم تیرماه برابر با $0/17$ درصد وزن خشک ریشه تعیین شد، هم‌چنین کمترین مقدار قند معادل با $6/2$ درصد و بیشترین مقدار آن برابر با $3/5$ درصد وزن تر ریشه‌ی گیاه بود. با توجه به نتایج به‌دست آمده بهترین زمان برداشت ریشه از اوایل تیر ماه تا اوائل مرداد ماه است، تا به‌توان بیشترین مقدار ساکارز را در فرآیند استخراج از ریشه گیاه به‌دست آورد. نظر به این‌که درصد تقریبی ساکارز در ساقه گیاه نیشکر بین 12-17 و در ریشه چغندرقد بین 14-18 درصد وزن تر گیاه است و این دو گیاه به عنوان منابع اصلی تامین‌کننده شکر اقلیم مناسب خود را دارا می‌باشند به نظر می‌رسد که ریشه گیاه سگ دندان خاردار در صورتی که فاقد ترکیبات سمی و مضر باشد پس از مطالعات کافی به‌تواند به عنوان یک گزینه مناسب زراعی در مناطق و زمین‌های غیرمرغوب جهت تولید شکر منظور شود. پیشنهاد می‌شود این گیاه به‌عنوان یک منبع طبیعی گیاهی شیرین‌کننده دارای ساکارز مورد مطالعه قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/943893>

